

IN T E R I E U R.

Paris, le 28 Janvier.

DECRETS IMPERIAUX.

An palais des Taileries, le 25 janvier 1811.

NAPOLÉON, EMPEREUR DES FRANÇAIS, ROI D'ITALIE, PROTECTOR DE LA CONFÉDÉRATION DE BRUNN, MÉDIATEUR DE L'UNION SUISSE, etc., etc., etc.

Rapport de notre ministre des cultes,

conseil d'état entendu;

avons décrété et décrétons ce qui suit:

Le bref du pape, donné à Savone le 30 novembre, et adressé au vicaire capitulaire et au chapitre de la métropolitaine de Florence, commençant par ces mots: *filii, salutem*, et finissant par ceux-ci: *Benedictionem inter imperium*, est rejeté comme contraire aux lois civiles et à la discipline ecclésiastique.

En défendant en conséquence de le publier et de lui donner ou indirectement aucune exécution.

Ceux qui seront prévenus d'avoir, par des voies clandes, provoqué, transmis ou communiqué ledit bref, poursuivis devant les tribunaux et punis comme criminels de troubler l'état par la guerre civile, aux termes de nos codes des délits et des peines, titre Ier, sect. II, § II, et art. 108 du même code, même sect. III.

Nos ministres de la justice, de la police et des cultes, chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent décret, lequel sera inséré au bulletin des

(signé)

NAPOLÉON.

Par l'EMPEREUR:

Le ministre secrétaire d'état,

(signé) H. B. duc DE BASSANO. (Moniteur.)

Il est de publier une adresse du clergé, composant le métropolitain de Florence, à S. M. l'EMPEREUR, par laquelle il connaît sa soumission aux principes de l'église, faisant sa déclaration à ce sujet, et exprimant sa confiance pour la nomination d'un nouvel archevêque au siège de Florence.

(Du Moniteur.)

Que contient le journal anglais the Alfred du 18

SOLDATS CATHOLIQUES ROMAINS.

DUBLIN, le 15 janvier.

Le dernier, l'ordre du jour suivant a été inscrit sur le d'ordre des régimens de la garnison de Dublin, et tous les régimens en Irlande.

ORDRE DU JOUR.

Bureau de l'adjutant-général.

DUBLIN, le 11 janvier 1811.

Il a été rapporté que des soldats catholiques avaient hésité d'assister au service divin, suivant le rite de l'église; et que même dans certains cas, ils avaient été assistés au service de l'église établie: les officiers commandant les régimens, tiendront la main à ce que de pareils actes ne se renouvellent pas, et jamais ils ont lieu dans les régimens; de pareils actes étant une violation des ordres contenus dans la lettre circulaire du 14 mai 1806, adressée depuis à l'armée. Les soldats catholiques, ainsi appartenant à toute autre secte, ont le droit, dans le service du Roi ne s'y oppose pas, et cela de la même manière suivant les mêmes réglemens que les soldats qui suivent les rites de l'église établie.

Wm RAYMOND, sous-adjutant-général.

H. RAMSAY, major, aide-adjutant-général.

Le matin encore, quelques soldats et conducteurs de char en quartier à Enniskillen, continuaient à faire avec leurs habits retournés, pour avoir assisté, et la leur permettait, au service divin de leur église; le même jour, la scène changea un peu, l'ordre

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

PARIS, den 28 van Louwmaand.

KEIZERLIJKE DECRETEN.

In het paleis der Taileries, den 25 van Louwmaand 1811.

NAPOLÉON, KEIZER DER FRANSCHEN, KONING VAN ITALIE, BESCHERMER VAN HET RIJNVERBOND, BENEDICTEUR VAN HET ZWITSERSCH BONDGENOOTSCAP, enz., enz., enz.

Op het rapport van onzen minister van den eeredienst;

Onzen staatsraad gehoord;

Hebben wij gedecreteerd en decreteren hetgeen volgt:

Art. 1. Het brevet van den paus, gegeven te Savone, den 30sten van slagdmaand 1810, en geadresseerd aan den vikaris-kapitularis en aan het kapittel van de hoofdkerk van Florence, beginnende met deze woorden: *Dilecte filii, salutem*, en eindigende met deze woorden: *Benedictionem permanentem imperium*, is verworpen als strijdig met de wetten van het rijk en de geestelijke tucht.

Wij verbieden dienvolgens hetzelfde af te kondigen, en daaraan direct of indirect eenige uitvoering te geven.

2. Degenen, welke men bevinden mogt, dat, door alinskake wegen, tot gemeld brevet mogten hebben aanleiding gegeven, hetzelfde te hebben overgemaakt of medegedeeld, zullen voor de regtbanken worden vervolgd en gestraft als schuldig aan een misdad, strekkende, om den staat, door den burger-oorlog, te verontrusten, naar luid van art. 91 van het wetboek der misdaden en straffen, titel I, hoofdstuk I, sect. II, § II, en art. 103 van het zelfde wetboek, zelfde hoofdstuk, sect. III.

3. Onze ministers van justitie, van politie en van den eeredienst zijn belast, ieder voor zoo veel hem aangaat, met de uitvoering van het tegenwoordig decreet, hetwelk in het bulletin der wetten zal worden geplaatst.

(geteekend)

NAPOLÉON.

Van wege den KEIZER:

De minister secretaris van staat,

(geteekend) H. B. hertog VAN BASSANO. (Moniteur.)

Er is alhier een adres publiek gemaakt van de geestelijkheid, uitmakende het hoofd-kapittel van Florence, aan Z. M. den KEIZER, daarbij te kennen gevende hare onderwerping aan de beginselen van de gallicaansche kerk, hare verklaring deswegens afleggende, en haren dank betuigende, wegens de benoeming van eenen nieuwen aartsbisschop voor den vacerenden zetel van Florence.

(Uit den Moniteur.)

In het engelsch dagblad the Alfred, van den 18den dezer, leest men het volgende:

ROOMSCH-KATHOLIEKE SOLDATEN.

DUBLIN, den 15 van Louwmaand.

Vrijdag II. is de volgende dag-order op de order-boeken der regimenten van de bezetting van Dublin aangegeekend en aan alle de regimenten in Ierland gezonden.

D A G - O R D E R.

Bureau van den adjudant-generaal.

DUBLIN, den 11 van Louwmaand.

Men heeft ons verslag gedaan, dat eenige roomsch-katholische soldaten belet waren geworden, de godsdienst, volgens hunne wijze, uit te oefenen; en dat zij zelfs, in zekere gevallen, gedwongen waren geworden den dienst in de heerschende kerk bij te wonen; de officieren, welke die regimenten kommanderen, zullen zorg dragen, dat dergelijke daden niet vernieuwd worden, indien men die immer weder in de korpsen, onder hunne bevelen, zou willen plegen; zijnde dergelijke daden een overtredding der bevelen, vervat in den rondgaanden brief, van den 14den van slagdmaand 1806, en sinds bij het leger vernieuwd. De katholische soldaten hebben, even als die, welke tot een andere secte behooren, het regt, om, in alle gevallen, den godsdienst bij te wonen, en het Opperwezen te dienen, volgens hunne bijzondere leerstelsels, iedere reis, dat de dienst des Konings zulke kan toelaten en zulke op dezelfde wijze en volgens dezelfde reglementen, als de soldaten, die de gebruiken der heerschende kerk volgen.

(geteekend)

Wm. RAYMOND, onder-adjutant-generaal.

N. RAMSAY, major, aide-adjutant-generaal.

Nog vrijdag morgen, hebben eenige soldaten en kanonniken te Enniskillen in kwartier liggende, hunnen dienst blijven verrigten met de rokken, het binnenst buiten, de wijk en de goddiensatoefening van hunne kerk hadden bijgewoond; doch den avond van dien dag veranderde het

De jour arriva, et le dimanche les soldats catholiques de la garnison se rendirent à la chapelle catholique ayant à leur tête deux officiers de leur religion.

Newry, 13 janvier.—Aujourd'hui, pour la première fois, les soldats catholiques du 59e régiment ont été conduits à notre chapelle par trois officiers de ce régiment. Graces en soient rendues à notre commandant-en-chef lord Harrington, dont les vues sont aussi libérales qu'éclairées; graces soient aussi rendues au conseiller Kernan et aux écrivains irlandais dont les généreux efforts ont, en cette occasion, été couronnés du succès.

(Moniteur.)

A V I S

Le directeur des douanes impériales à Amsterdam, informé que quelques individus, sous l'habit de douanes, se repandaient dans les campagnes et sur les routes pour, sous le prétexte de saisies, y voler les marchandises qui y circulent, que d'un autre côté des préposés même, par un faux zèle et par ignorance, ont fait plusieurs arrestations illégales dont la main-lève a été donnée de suite; s'est empressé à signaler les premiers à la police générale et à punir sévèrement les seconds en prenant les mesures nécessaires pour que cela ne se renouvelle plus; mais comme il en est résulté quelques inquiétudes dans les esprits et par suite l'erreur de croire que les effets et marchandises ne pouvaient circuler dans l'intérieur de la Hollande sans une expédition des douanes, le directeur sousigné croit devoir prévenir le public et lui déclarer, qu'à l'exception des denrées coloniales dont l'acquiescement des droits doit être justifié, des manufactures anglaises, des marchandises d'Allemagne, entrées en fraude, des chiffons ou matières propres à la fabrication du papier dans les trois lignes de la côte et enfin des grains dans la demi ligne, tous les autres objets ne sont soumis à aucunes formalités de douane, à aucunes expéditions quelconques, s'ils n'empruntent pas la mer ou les rivières et fleuves y affluans. S'il arrivait que des individus, sous le nom de préposés, se permettent de faire, dans l'intérieur du pays et hors des lignes, des saisies sous le prétexte qu'il n'y a point de passavant ou acquits à caution d'objets autres que ceux désignés et qui continuent à y être soumis, les particuliers sont invités à les conduire devant les autorités locales afin qu'ils soient arrêtés et punis suivant l'exigence des cas.

A Amsterdam le 30 janvier 1811.

DE LA JONKAIRE

M É L A N G E S.

La fille nommée *Magdalaine Albert*, dont nous avons tracé l'horrible forfait dans notre feuille du 26 janvier dernier, vient d'être arrêtée. Voici l'extrait d'une lettre adressée à cet égard par M. le sous-préfet de Gannat à M. le préfet du département de l'Allier.

Extrait d'une lettre adressée, le 22 de ce mois, à M. le préfet, par M. le sous-préfet de Gannat.

M O N S I E U R,

J'ai l'honneur de vous prévenir que la nommée *Magdalaine Albert* a été arrêtée hier, 21 de ce mois, dans la commune de Saint-Ignat, canton d'Enezat, à trois lieues de Rion. Elle a été conduite aujourd'hui dans les prisons de Gannat. La foule est accourue de toutes parts pour voir ce monstre. Je ne puis vous peindre la fureur de la populace. Si la gendarmerie n'avait protégé cette fille parricide, je crois qu'elle eût été mise en pièces. On a eu beaucoup de peine à la préserver des coups de bâtons et de pierres dont on cherchoit à la frapper. Les injures dont on l'a accablée l'ont accompagnée jusqu'à la prison.

Quelques notices sur les Wechabites.

(Suite et fin.)

[Voyez le commencement dans le courrier du 31 janvier.]

La nouvelle doctrine fit d'abord des prosélytes dans la seule tribu de *Mohammed*; mais ils étaient trop peu nombreux encore pour être redoutables, et il fallait une force supérieure pour faire adopter une religion aussi intolérante. *Mohammed* le sentit. Il sortit de l'Yemen et parvint en missionnaire la Syrie et les bords de l'Euphrate. Il chercha à convertir un pacha ou un homme puissant qui voulût l'aider de ses armes et de ses richesses. Rejeté à la Mecque et à Damas, chassé de Bagdad et de Bassora, il revint dans l'Arabie, où il fut plus favorablement accueilli d'*Ibn-Seoud*, prince du Dreïeh et de Lahsa, villes du Désert, non loin des bords du golfe Persique.

Le moment où *Mohammed* s'adressait à ce prince arabe était favorable. Son état venait d'être nouvellement formé de plusieurs tribus réunies; pauvre encore, il aspirait après les prétextes de s'enrichir par le pillage et les invasions. *Ibn-Seoud* trouvait dans les principes du réformateur une occasion d'attaquer les autres tribus. Il avait dans ses forces actuelles le moyen de les vaincre; il adopta donc la religion que lui avait proposée. Plusieurs de ses sujets, originaires de

tooneel een weinig, de dag-order kwam aan, en zondag bleef zich de katholieke soldaten der bezetting naar de katholieke kapel aan hun hoofd hebbende twee officieren van hunnen godsdienst.

Newry, den 13den van louwmaand. — Heden zijn, voor de eerste maal, de katholieke soldaten van het 59^e regiment, drie officieren van dat regiment, naar onze kapel geleid geden. Dank zij onzen opperbevelhebber lord Harrington, uitzigten even vrijgevig als verlicht zijn! Dank zij den heer Kernan en den iersche schrijver; welker edelmoedige pogingen, bij deze gelegenheid, met goeden uitslag bekend zijn geworden.

(Moniteur.)

B E R I C H T.

De directeur der keizerlijke douanen te Amsterdam, onder dat sommige personen, in het gewaad van douaniers, het land en langs de wegen verspreiden, om, onder voorwiel van aanhalingen, de goederen, welke aldaar vervoerd werden, te stelen; dat, van een' adderen kant, zelfs bediende door een' valschen ijver en onwetendheid, verscheiden tige aanhoudingen, hebben gedaan, welke terstond zijn gegeven geworden, heeft zich gespoed, de eersten aan de meene politie aan te geven, en de laatsten ten strengstraffen, door het nemen van de noodige maatregelen, zulks niet wederom mocht voervallen; dan dewijl daardoor ge ongerustheid in de gemoederen is ontstaan, en, als gevolg het wanbegrip, van te gelooven, dat de goede koopmanschappen niet binnen Holland mochten verzonden, zonder een bewijs van de douanen, vermeent de onderkende directeur, aan het publiek te moeten verwittigen, klaren, dat, met uitzondering der koloniale waren, waarvoor voldeening der regten bewezen moet zijn, van engelsche facturen, van ter snik ingevoerde duitche waren, van of andere stoffen, geschikt tot het fabriceren van papier, drie mijlen afstands van de kust, en, eindelijk van andere een halve mijl afstands, alle de overige voorwerpen aan hoegenaamde tol-regten zijn onderworpen, evenmin als aan gerhande bewijzen, zoo dezelve niet komen over zee of land daar in uitwaterende rivieren en stroomen. Zoo het Rijk gebeurt, dat personen, onder den naam van tol-bediende, veroorloven mogten, binnenlands en buiten de linien, voorwendsel, dat er geene passavant of acquits à caution waren, aanhalingen te doen van eenige andere voorwerpen, hier bovengemelde, en welke daaraan onderworpen zijn, den de particulieren uitgenoodigt, dezelve voor de plaats magten te brengen, op dat zij worden aangehouden en naar eisch der omstandigheden.

Amsterdam, den 30sten van louwmaand 1811.

DE LA JONKAIRE

M E N G E L I N G E N.

Het vrouwspersoon, genaamd *Magdalena Albert*, waarvan in ons dagblad van den 26sten van louwmaand, de ijsselijke hebben verhaald, is thans in hechtenis. Zie hier het uittreksel een brief, welke deswegens, door den onder-prefekt van aan den prefekt van het departement de l'Allier is geschreeven.

Uittreksel uit eenen brief, den 22sten dezer door onder-prefekt van Gannat aan den prefekt geschreeven.

M I N N E R !

Ik heb de eer u te melden, dat *Magdalena Albert*, ge 21sten dezer, in de gemeente Saint-Ignat, kanton van drie uren van Rion gelegen, is aangehouden. Zij is heden gevangenis te Gannat overgebracht. Het vlok liep van allen zamen, om dit monster te zien. Ik kan u de woede van het niet beschrijven. Ik geloof, dat, indien de gendarmerie, die moordenares niet had verdedigd, zij in stukken gescheurd worden zijn. Men heeft veel moeite gehad, om haar te stoklagen en het werpen van steenen te beveiligen. De woorden, die men haar toevoegde, verzelden haar tot gevangenis.

Wets over de Wahabis of Wechabieten.

(Vervolg en slot.)

[Zie het begin in den Courrier van den 31 van louwmaand.]

De nieuwe leer maakte in het eerst geene andere bevingen, dan alleen in den stam van *Mohammed*; maar de te gering in getal om gevreesd te zijn, en men behoeft hogere magt, om eenen zoo onverdraagzamen godsdienst aan te nemen. *Mohammed* begreep zulks zeer wel, uit Yemen en doorliep als zendeling Syrie en de borden Eufrats: zijn doel was, den eenen of anderen machtig heer te bekeeren, die hem met zijne wapenen en men zou willen bijstaan. Te Mekka en te Damascus ten, uit Bagdad en Bassora verdreven, kwam hij in Arabien en werd aldaar gunstiger ontvangen door *Ibn-Seoud*, Dreïeh en Lahsa, steden, gelegen in de woestijn, van de oevers des Perzischen golfs.

Het oogenblik, waarin *Mohammed* zich tot dien vorst wendde, was gunstig. Zijn staat was nieuweling, ge vereenigde stammen gevormd, en nog arm zijnde, naar voorwendsels, om zich door plundering en invallen naburen te verrijken. *Ibn-Seoud* vond in de beginnende vormers gelegenheid, om de andere stammen aan te vallen bezat in zijne eigen middelen magt genoeg, om hen te vernietigen. Hij nam dus den godsdienst, die hem voorgesteld was. Verscheiden zijner onderzaten, uit den stam van

tribu du scheick *Mohammed*, et depuis long-tems ses pro-
prietes, secondèrent son projet en applaudissant à sa conver-
sion. Leur exemple et celui du prince entraîna le reste du
peuple, et le réformateur vit enfin ses nouveaux dogmes
adoptés par une nation entière.

Ce fut alors que le nouveau culte eut une forme régulière;
les sectaires prirent le nom de Wahabis, de celui d'*Abdel-
Wahab*, père du réformateur, comme nous l'avons dit plus
haut. *Mohammed* conserva le titre de pontife ou *scheick su-
périeur*, et *Ibn-Seoud* adopta celui de *général des Wahabis*.
La puissance temporelle et le pouvoir spirituel se trouvèrent
ainsi partagés dans des mains différentes, et cette distinc-
tion, qui mérite d'être remarquée, s'est conservée depuis
par les fils d'*Ibn-Seoud* et ceux du scheick *Mohammed*.

Dreieh devint la capitale de l'empire des Wahabis; cette
ville située à 12 journées au sud-ouest de Bassora, en est
séparée par une partie du désert; elle est remarquable par
les maisons bâties en pierre; au lieu que Lahsa et les villa-
ges du Yémen sont presque tous construits de tiges et de
feuilles de palmier. Ce fut au *Dreieh* qu'*Ibn-Seoud* commen-
ça à réaliser ses projets de conquêtes. Il ne négligea rien
pour leur réussite. Ses soldats déjà habitués à la fatigue
venant par les exercices auxquels il les assujettit, plus
et plus infatigables encore. Ce que l'on rapporte
de sa frugalité est étonnant; leur patience et leur sou-
ffrance ne sont pas moins remarquables; l'autorité absolue de
leur chef, leur fanatisme et leur avidité du pillage leur ren-
dant tous les dangers et tous les maux supportables. *Ibn-
Seoud* supprima les chevaux dans les armées, et les remplaça
par les dromadaires. Cet animal qui va presque aussi vite que
le cheval, mais plus robuste que lui, semble destiné par sa
force et sa sobriété à habiter les déserts. *Ibn-Seoud* or-
donna que chaque dromadaire serait monté par deux soldats;
il diminua la nourriture des hommes; il réduisit aussi la ra-
tion de ces animaux, et chacun d'eux put porter pour vingt
jours de nourriture. Dès-lors des armées nombreuses, purent
courir le désert, et le wahabisme s'étendit chez des tri-
bus qui n'en connaissaient pas même l'existence quelques
années avant.

Il avait déjà fait de rapides progrès, lorsque la mort vint
atteindre *Ibn-Seoud* dans sa marche. Son fils *Abd-Elazis* lui
succéda, et accomplit les projets qu'il avait formés. Il atta-
qua séparément les Arabes jusqu'alors indépendans; ses soldats
étaient supérieurs en nombre à ceux de chaque tribu. Un
messager se présentait de sa part aux Bedouins, Arabes qui
vivaient sous des tentes dans le désert, il leur portait un
ordre de se soumettre au nouveau culte. On a conservé un
de ces ordres; on y retrouve le ton despotique et austère de
ces dominateurs, lorsqu'ils parlent à des hommes plus
faibles qu'eux.

Abd-Elazis aux Arabes de la tribu de.... Salut. Votre
devoir est de croire au livre que je vous envoie. Ne soyez
pas comme les Turcs idolâtres qui donnent un compagnon à
leur dieu. Si vous êtes croyans et soumis, vous serez sauvés,
sinon je vous déclare la guerre à mort."

Ces menaces, soutenues d'une grande armée, ne pouvaient
trouver de résistance. Les tribus arabes céderent l'une après
l'autre. Les Bedouins adoptèrent tous les lois de *Mohammed*,
en peu de tems le vaste désert compris entre la Mer-Rouge
et le golfe Persique, et qui s'étend depuis l'Arabie-Heureuse
jusqu'à Alep et Damas, ne furent plus peuplés que par les
disciples du fils d'*Abdel-Wahab*.

Le conquérant avait adopté un système d'attaque et d'in-
vasion qui lui offrait de grandes ressources pour s'enrichir et
maintenir ses armées. Si la tribu dont il se proposait la con-
quête faisait quelque résistance, les hommes étaient massa-
crés sans distinction et leurs biens enlevés: si elle adoptait
la bonne grace la loi des Wahabis, *Abd-Elazis*, en se fon-
dant sur un passage du Coran, exigeait la dîme de tous les
biens de ses nouveaux sujets. Ce tribut n'était pas levé seu-
lement sur l'argent, les meubles, les bestiaux, les bêtes de
charge, *Abd-Elazis* en prenait un qu'il forçait de servir dans
ses troupes sans recevoir de paye; ainsi cet homme devint ex-
trêmement riche et puissant; ainsi fut troublée la paix et
l'indépendance où vivaient les tribus arabes.

La nature de cette feuille ne permet pas d'énumérer les
nombreuses conquêtes que les Wahabis ont faites sous la con-
duite de ce chef habiles; par-tout vainqueurs, ils n'ont éprou-
vé encore que quelques défaites, mais elles n'ont ni entamé
leur puissance, ni arraché de leurs mains aucune
de leurs possessions.

Les nouvelles contradictoires si souvent répandues en Euro-
pe sur ce peuple, s'expliquent par la multitude d'événemens
connus qu'offre leur histoire, ou que la puissance inté-
rieure a eu soin de déguiser. Mais si les pertes qu'ont quel-
ques-unes éprouvées les Wahabis ont arrêté un moment l'accrois-
sement de leur empire, des succès rapides les en ont pres-
que toujours dédommagés.

Quelques considérations seulement qu'on fera sur ce peu-
ple, expliqueront ce qu'on doit en attendre pour l'avenir;
il est présumable que la réforme dont ils se proclament les

Mohammed à l'avenir, en s'inscrivant dans les bibles, ne sera
tot son ontwerp mede en juichten des vorsten bekeering toe. Het
voorbeeld van den vorst sleepte het overige deel des volks mede,
en de hervormer zag ten laatste deszelfs nieuw leerstelsel,
door een geheel volk aangenomen.

Toen was het, dat de nieuwe eeredienst eenen geregelten vorm
aannam. De bekeerden namen, gelijk wij zulks hier boven hebben
gezegd, den naam aan van Wechabiten, naar die van *Abdel-
Wechab*, vader des hervormers; *Mohammed* behield den titel
van priester of *opper-scheick*, en *Ibn-Seoud* nam dien aan van ge-
neraal der Wechabieten. Aldus bevonden de tijdelijke magt en
het geestelijk gezag zich in verschillende handen verdeeld, en deze
onderscheiding, welke verdient opgemerkt te worden, is vervolg-
gens tusschen de zonen van *Ibn-Seoud* en die van den scheik *Mohammed*
bewaard gebleven.

Dreieh werd nu de hoofdstad van het rijk der Wechabieten.
Die stad, op twaalf dagreizen afstand ten zuid-oosten van Bas-
sora gelegen, is, door een gedeelte der woestijn, van laatstge-
melde stad afgescheiden. Dezelve is opmerkenswaardig, uit hoofde
de van derzelver steene huizen, terwijl Lahsa en de dorpen van
Yemen bijna allen van takken en van palmenbladen zamengesteld
zijn. Te *Dreieh* was het, dat *Ibn-Seoud* zijne veroverings-ont-
werpen begon ten uitvoer te brengen. Hij verzuimde niets tot het
welgelukken derzelve. Zijne soldaten, reeds aan vermoedens
gewoon, werden, door middel der oefeningen, die hij hun deed
verrichten, nog onvermoeder en sterker. Verwonderlijk is hetgeen
van hunne matigheid verhaald wordt; niet minder opmerkelijk is hun
geduld en hunne onderwerping aan hun opperhoofd; diens opper-
magtig gezag, hunne geestdijverij en hunne begeerte, om te plu-
deren, doen hun alle gevaren en alle ongemakken dragelijk
voorkomen. *Ibn-Seoud* schafte de paarden in zijne legers af en
vervulde derzelver plaats door dromedarissen. Dit dier loopt bijna
zoo snel als het paard; maar, sterker van gestel dan het laatstge-
meld beest, schijnt het door deszelfs aard en matigheid geschikt
te zijn, om de woestijn te bewonen. *Ibn-Seoud* gelastte, dat
iedere dromedaris door twee soldaten zou bereden worden; hij
verminderde het voedsel der manschap; ook verminderde hij het
ration dezer dieren, en ieder hunner was in staat, voor twintig
dagen voedsel met zich te voeren. Sinds dien tijd konden
talrijke legers de woestijn doortrekken en het Wechabismus breid-
de zich snellijk uit bij die stammen, die, eenige maanden te vo-
ren, ter naauwer nood het aanwezigen daarvan kenden.

Reeds had de nieuwe godsdienst snelle vorderingen gemaakt;
toen de dood *Ibn-Seoud* in deszelfs gang stuitte. Zijn zoon *Abd-
Elazis* volgde hem op en vervulde de reeds gevormde ontwerpen.
Zijne soldaten, sterker in getal zijnde, dan ieder tot dien tijd toe
onafhankelijke arabische stammen, viel hij dezen een voor een
aan. Een bode van zijnen kant bood zich aan bij de Bedouinen;
zeker soort van Arabieren, die in de woestijn onder tenten vro-
nen, en bragt hun het bevel, om zich der nieuwe leer te onder-
werpen. Men heeft een dier bevelen bewaard; in hetzelfde vindt
men den despotieken en strengen toon van alle overweldigers;
zoodra zij tot lieden spreken, die zwakker zijn dan zij.

"*Abd-Elazis* aan de Arabieren van den stam.... heil. Uw
pligt is, aan het boek te gelooven, dat ik u zend. Zijt niet even-
als de afgodendienende Turken, die God eenen medgezel toe-
voegen. Indien gij geloovig en onderworpen wilt zijn, zult gij
behouden blijven, zoo niet, dan verklaar ik u den oorlog toe-
den dood."

Deze bedreigingen, door een talrijk leger ondersteund, konden
geenen tegenstand ontmoeten. De arabische stammen deden de
een na den anderen onder. Alle de Bedouinen namen de wet van
Mohammed aan, en, in weinig tijd, werd de woestijn, die tus-
schen de Rode-zee en den Perzischen zee-boezem begrepen is,
en die zich van het Gelukkig-Arabie tot aan Aleppo en Damascus
uitstrekt, alleen door aanklevers van de leer des zoons van
Abdel-Wechab bewoond.

De veroveraar had zich een stelsel van aan- en inval gevormd;
dat hem groote hulpmiddelen om zich te verrijken en om zijne
legers te onderhouden, aanbood. Indien de stam, welken hij be-
meesteren wilde, eenigen tegenstand bood, werden de mannen
zonder uitzondering vermoord en hunne goederen mede gevoerd;
indien de stam goedschiks de wet der Wechabieten aannam, dan
eischte *Abd-Elazis*, zich op eene plaats van een koran grondende,
het tiende gedeelte van alle de goederen zijner nieuwe on-
derdanen. Deze schatting werd niet alleen geheven van het
gereed geld, maar ook van het huisraad, vee, landbouwen, en
streekte zich zelfs tot op de menschen, en *Abd-Elazis* had
tien Arabieren er een, dien hij dwong, om, zonder loon, te
ontvangen, onder zijne troepen te dienen; alzoo werd het
tengemeen rijk en magtig, en alzoo werd de vrede en de
hankelijkheid, waarin de arabische stammen leefden, verstoort.

De aard van dit dagblad laat niet toe, de talrijke overwin-
gen optetellen, welke de Wechabieten onder het geleide van dit
kundig opperhoofd hebben behaald; overal overwinnaars, hebben
zij tot nog toe weinig nederlagen geleden, maar deze hebben noch
het middenpunt hnaer heerschappij aangerand, noch eens een
ge hunner bezittingen uit hunne handen getukt.

De tegenstrijdige berichten, die zoo dikmaals wegens dit volk
in Europa verspreid zijn geworden, laten zich ligtelijk nitleg-
gen door de menigte kwalijk bekende gebeurtenissen, welke des-
zelfs geschiedenis aanbiedt of die de daarbij belanghebbende mo-
geendheid zorg heeft gedragen te vermommen. Maar indien de
verliezen, welke de Wechabieten nu en dan geleden hebben, voor
een oogenblik den aanwas van hun rijk hebben teggehouden, zoo
hebben snelle vorderingen hen deswegens bijna altoos schadeloos
gesteld.

Eenige weinige opmerkingen slechts, wegens dit volk, zullen
gemakkelijk nitleggen wat men in het vervolg van hetzelfde te
wachten heeft; het is te vermoeden, dat de hervorming, welke

apôtres et les défenseurs, gagna successivement les états de la Syrie, de la Perse et de l'Asie-Mineure. L'orgueil insensé, la mollesse, le luxe des princes ottomans pesent trop sur les peuples soumis à leur pouvoir, pour qu'une doctrine qui tend à les ramener à la simplicité religieuse de la loi qu'ils professent, ne fasse pas chaque jour des progrès et ne s'étende pas jusqu'au centre de la domination musulmane.

Jusqu'à présent leurs armes ont été constamment repoussées de la Syrie et des rives de l'Euphrate; leurs tentatives sur ces deux points ont été suivies de défaites qui les ont fatigués. Il est cependant présumable que le tems leur ouvrira, vers ces riches contrées, des facilités dues principalement aux progrès de leur doctrine. Une remarque qu'il est aisé de faire en parcourant les annales des peuples, c'est que jamais les défaites militaires n'ont détruit une puissance fondée sur une croyance encore dans la vigueur de son développement; et telle est celle des Wahabis.

DIRECTIE VAN HET GROOTBOEK DER PUBLIEKE SCHULD VAN HOLLAND.

Wordt van wege den rekwestmeester directeur van het grootboek der publieke schuld van Holland geadverteerd, dat de ordonnantie ter voldoening van drie maanden pensioen, verschenen ultimo van zomermaand des vorigen jaars, voor militairen, welker pensioenen jaarlijks f 800.- en daarboven bedragen, kunnen geligt worden.

Wordt van wege den rekwestmeester directeur van het grootboek der publieke schuld van Holland geadverteerd, dat, van den 4den van sprokkelmaand aanstaande, tot en met den 16den daaraanvolgenden, op de respectie kanforen-generaal te Amsterdam, in den Haag, te Rotterdam, Dordrecht, Leiden, Alkmaar, Leenwarden, Utrecht, Arnhem, Groningen, Zwolle, Deventer, Assen en Aurich, zullen worden uitbetaald alle de pensioenen en gagementen van de landmagt welke minder dan f 800.- jaars bedragen, over het tweede kwartaal van den vorigen jare 1810.

PREFEKTUUR VAN DE ZUIDERZEE.

De prefekt van het departement van de Zuiderzee, ridder des rijk, en officier van het legioen van eer, ontvangen hebbende eene missive van den rekwestmeester intendant van binnenlandse zaken in Holland, in dato den 26sten dezer maand, n°. 258, daarnevens, ten einde daar aan de noodige publiciteit te geven en deszelfs executie te verzekeren, kopiëlijk inzendende, een besluit van Z. D. H. den prins, gouverneur-generaal der departementen van Holland, van den 23sten te voren, n°. 13, waarbij wordt verklaard, dat de hollandsche hoogduitsche Israëlitische gemeenten dezelfde rechten zullen genieten, als waarvan de overige ingezetenen, onder het gezag der fransche wetten genieten.

Brengt hetzelfde, bij deze, ter kennis van de ingezetenen van dit departement, tot dierzelfer informatie en parigt.

Haarlem,
den 30sten van louwmaand
1811.

De prefekt voornoemd,
JAN VAN STIJSUM,
waarnemende de voorsz. prefektur.

PREFEKTUUR VAN HET DEPARTEMENT DER MONDEN VAN DE MAAS.

De prefekt van het departement der Monden van de Maas brengt, bij deze, ten gevolge eener bij hem ontvangen missive van den rekwestmeester intendant van binnenlandse zaken, in dato den 19den dezer, n°. 173, ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de gepensioneerde militairen, dewelke een gedeelte nitmen der compagnien kanonniers garde-côtes, krachtens de bepalingen, vervat in de decreten van den 9den brumaire van het 13de jaar en van den 18den van wijnmaand 1804, kunne soldij als dienstdoende met die van retraite kunnen vereenigen.

Den Haag, den
24sten van louwmaand
1811.

De prefekt voornoemd,
E. G. HULTMAN,
Fungerend prefekt.

PUBLIEKE FONDSEN.

De koersprijs van diverse effecten was, op vrijdag den 1sten van sprokkelmaand 1811, te Amsterdam, als volgt:

BOLLEND.

Recepissen vrijwillige negotiatie 1797 . . . 5 pCt. 14 1/2	Inscr. op het grootboek, doorl. schuld 2 1/2 pCt.
Dito negotiatie 1804 5 1/2 —	Certificaten van dito 2 1/2 — 10 1/2 11
Obligatien negotiatie van 40 mill. 1807, 6 — 25 1/2 1 26 1/2	Nat. schuldbrieven, 3 — 8 1/2 1 9
Dito negotiatie van 40 millioen 1809, 6 — 37 1/2 1 28 1/2	Dito losrenten, . . . 3 — 8 1/2 1 9
Certific. negot. van 40 millioen 1809, 6 — 37 1/2 1 28 1/2	— 1797, . . . 3 1/2 — 9 1/2 1 9 1/2
De van lentem. 1808 7 — 18 1/2 1 18 1/2	— 1801, . . . 3 1/2 — 9 1/2 1 9 1/2
De jarige renten 1782 5 — 8 1/2 1 9	— domeinen, . . . 4 — —
De jarige dito 1804, 5 — 8 1/2 1 9	— dito 1802, . . . 5 — 14 1/2 1 14 1/2
AMSTERDAMSE FONDSEN.	
Bij Hope en comp., 5 1/2 pCt. 95 1/2 1 96 pCt.	Bataafsche rescript, . . . 4 — 10 1/2 1 10 1/2
BRUXELLES.	
Bij Eckenique, . . . 3 1/2 pCt.	Bij Hope en comp., van 1807, . . . 5 1/2 pCt. 20 1/2 1 20 1/2
Bij Hope en comp., van 1805, . . . 5 1/2 —	
OOSTERSEKE FONDSEN.	
Op de weesbank, bij Gell en comp., . . . 5 pCt.	Dito, bij Idem, . . . 4 pCt.
Dito, bij Idem, . . . 4 1/2 —	Certificaten, bij Idem, . . . 5 — 15 1/2 1 15 1/2

ker apostelen en verdedigers zij zeggen te zijn, opvolgers ten van Syrie, van Perzie en Klein-Azië zal bereiken. tensporige hoogmoed, de verwijfheid en weelde der asche vorsten drukken de volken, die aan hunne magt onderpen zijn, al te zeer, dan dat eene leer, welke dient, om loof, dat zij belijden, tot deszelfs godadienatige eenvoudigheid te brengen, niet iederen dag vorderingen zou maken niet tot het middelpunt der beheersching van de Muzen zou uitstrekken.

Tot hiertoe zijn hunne legers volstandiglijk in Syrie oevers van den Eufraat verwijderd geworden, en handgen tegen die beide punten zijn door nederlagen, die moeie hebben, gevolgd. Het is middelerwijl te vermoeden de tijd hen, tot het indringen in die rijke landstrekken heden zal aanbieden, die zij voornamelijk aan de vor van hunne leer zullen te danken hebben. Eene aanmerking wanneer men de jaarboeken der volken doorbladert, het kelijk is te maken, bestaat hierin, dat nimmer eenigen in het veld eene moegendheid hebben vernistigd, magt gegrond is op een geloof, dat nog in de eerste kr deszelfs ontwikkeling is, en zoodanig is dat der Wechab

Rusland, bij Hope en comp., 5 pCt. 62 1/2	65
Portugal, bij dito, 5 98 1/2	99
MAPKEN, bij dito, 6 93 1/2	94
EWEDEN, bij Hogguer en Hasseigreen, 5 38 1/2	39
SAXEN, bij Braunsberg, 5 99 1/2	100 1/2

PAVISEN, bij de wed. Ueberfeld en Serrin, 5 pCt. 98 1/2	99
FRANCKFONDEEN, 5 98 1/2	99
CERTIFICATEN VAN DITO, wick en Voornbergh, 5 98 1/2	99
maet en Hagendoorn, 5 98 1/2	99
lem Borski, 5 pCt. 98 1/2	99

Z E R T I J D I N G.

Den 31sten van louwmaand, in Texel niets voorgevallen. De wind

A D V E R T E N T I E N.

* De staatsraad, ridder van het rijk, officier van het legioen van intendant-generaal der finantien en van de publieke schatkist in H zal, op woensdag den 13den van sprokkelmaand 1811, 's namiddags 12 uur precies, in een der vertrekken van het hôtel der intendance, de chef der divisie voor de zaken van de kolonien, aan den minnaars doen aanbesteden.

Zoo veel kwarteelen tot kruidnagelen, als gedurende dit jaar bij de intendance zullen benodigd zijn. Volgens contien ter generale secretarij van de intendance te zien. De aanbesteding zal geschieden bij tegezegelde briefjes.

* Door vrijwillige afstand en bekomen ontslag van den heer M. man, de post als fransch kostschouder te Nijkerk op de Veluwe geworden zijnde, worden de penen, die naar denzelfde mochten adse namens den baljw van Over-Veluwe en het ambts-bestuur van Nijkerk formeerd, dat zij zich, voortien met de versochte attesten van heheid en goed gedrag, t zij in persoon of met brieven, knunen adse bij mr. E. G. Ardésch, schout van het gemeld amht, die hun d gaande nadere elucidatie geven zal.

Nijkerk op de Veluwe, den 31sten van louwmaand 1811.

* Wordt geadverteerd, dat, uit kracht van een vierde mandem rraactie met de clausule van edicte ad valvas curiae, in ordinario, gedepteerd op eene akte van derde default, heide in dato den 25en louwmaand 1811, van den raad ter judicature over de middelen te en te lande in Holland, geimpetreed bij Thomas Zurmühlen, dispositie van Z. E. den minister van marine en kolonien, in deo de van wijnmaand 1808, permissie bekomen hebbende tot het nitrueten vaartuig ter kanpvaart, mitsgaders den keizerlijken advocaat-friskaal ge voor de middelen te water en te lande in Holland, als, uit naam wege Z. M. den Keizer, zich, R. O., ten dezer hebbende gevoegd mij ondergeteekenden, eerste-gezworen exploitteur van voorn. raad, gaanden klokkeslag, bij openbare edicte ad valvas curiae, uit n van wege Z. M. den Keizer, ten vierde male, ex superabund deze reize vooraf, zijn gedagvaard, alle en een iegelijk, die rouden komen ter reclame of ten beschutte van het motschip de twee Gebre gevaerd bij schipper Jacob Jacobs, komende van Helgoland en neerd naar Emden, in den nacht van den 28sten van slagmaand 180 gissing een-en-een-halve mijl zuid ruid-oost van Norderrey, door d landschen kaper de Vos, gevoerd bij kapitein Simon Jansen Ha aangehouden, en deszelfs ingehad hebbende lading, bestaande in koffij en indigo, ofte wel van het provenu van dien, te compareren of den te zenden voor meesgemelden raad, alhier in Amsterdam, of nige regter of regthank, als van denzelfen zal worden gesurrogeerd, of dag, die zijn zal den 5den van sprokkelmaand 1811, des voormid klokke 12 uren, ten einde te zien wijzen het verder profijt van den defaulte, het intendith te zien verifiëren en de sententie te hoorn nuntieren, dezelve batekenende, dat, even verre zij compareren de door den raad nogtans, in het wijzen van het profijt van alle de de in de voorsz. zaak gedecerneerd, het verifiëren van het intendie pronuntieren der sententie als anderzins, voort zal worden gepro als naar rechten dienen en behooren zal.

Gedaan, van de puje van voorn. raad, den 29sten van louwmaand, Amsterdam, den 30sten van louwmaand 1811. H. B. V. B.

THEATRE FRANÇAIS SUR L'ERWTEMARKT.

Anjourd'hui, 2 février 1811.

LE FESTIN DE PIERRE, comédie en 5 actes, en Thomas Corneille; suivie du CALIFE DE BAGDAD, opéra acte, musique de Nicolo Izouard.

Le bal d'aujourd'hui a été remis au samedi 9 de février.

DEUTSCHES THEATER IN DER ANSTELSTRASSE.

Heute, sonabend, den 2 februar 1811.

Wird von der gesellschaft INDUSTRIE ET RECREATION ersten mahle aufgeführt, DIE MITTERNACHTSTUNDE, LIST UBER LIST, neue kömische oper in 5 aufzügen, von Jadin.